

HVAD VI VIL

ORGAN

for

Kvindesagen:

Kvindens Ligeberettigelse
med Manden.

Fredssagen:

Krigs Forebyggelse
ved Voldgift.

Arbejdersagen:

Lige Ret og Adgang for
alle til Samfundets Goder.

Udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening.

Nr. 8.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge.

København, den 15. April 1889.

II. Aargang.

Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads
10 Øre.

Lidt om Ægtepagter.

Af Mathilde Bajer.

Ved et offentligt Møde, hvor jeg var til Stede, paalagde en af de kvindelige Talere varmt de unge Piger, inden de giftede sig, at formaa deres vordende Ægtemænd til, sammen med dem, at oprette Ægtepagt inden Brylluppet. En af Damerne sagde privat til mig: »Ja, men det er en kostbar Ting, Udgifterne dertil vil de færreste kunne overkomme. Da min Mand og jeg for en halv Snes Aar siden, inden vort Ægteskab, fik en Ægtepagt stadfæstet, kostede det halvandet hundrede Kroner.« Da jeg dertil indvendte, at Ægtepagters Indgaaelse nu var fri, undrede det hende, og hun tilføjede: »Det er der vist ingen, som ved.« Og jeg tror, hun har Ret, det er vist ikke mange, som ved Besked herom. Jeg tænkte da, at det var godt gennem vort Organ »Hvad vi vil« at oplyse Kvinderne om den Sag. Jeg vil anføre, hvad der staar derom Side 122 i *Fredrik Bajers* Bog »Om Ægtefællers formueretlige Ligestillelse«, udkommet 1884:

»I samme Rigsdagssamling gjordes dog et lille Fremskridt i Retning af den gifte Kvindes bedre Stilling i formueretlig Henseende, for saa vidt nemlig Adgang til at oprette Ægtepagt blev lettet. Den 19. November 1880 fremsatte et Medlem af Folketinget (*Fredrik Bajer*) det Ønske, at *Ægtepagter blev afgiftsfri*, for saa vidt det kunde ske ved Finansloven. Justitsministeren (*Nellemann*) tog heraf Anledning til den 20. November at svare, at der næppe vilde være nogen Vanskelighed for dette Ønskes Opfyldelse, dersom det skulde vise sig, at det deltes af Tinget. Han sendte den 19. Februar 1881 Finansudvalget et Æn-

dringsforslag, hvorved Departementssportler nedsattes med 3000 Kroner, det omtrentlige aarlige Gennemsnitsbeløb for konfirmerede Ægtepagter. Forslaget blev tiltraadt af Udvalget og anbefalet den 14. Marts af Ordføreren (*Holstein-Ledreborg*), som udtalte, at Meningen med Ændringsforslagets Vedtagelse var, at der overhoved i Fremtiden ikke mere skulde tages Gebyr for Ægtepagter. Den oprindelige Forslagsstiller (*Fr. Bajer*) opfordrede Ministeren til at drage Om-sorg for, at den fremtidige Fritagelse for Afgift tilstrækkelig maatte blive bragt til Befolkningens Kundskab, — hvad dog ikke senere vides at være sket. Forslaget vedtoges uden Afstemning. Paa sin senere Vej mødte det ingen Hindring. Og således er Adgangen til at oprette Ægtepagt betydelig lettet siden den 1. April 1881.«

Saalænge Særeje ikke er Lovregel mellem Ægtefæller, vil det være af stor Betydning, og da navnlig for Hustruen, at Ægtepagt bliver oprettet inden Ægteskabet. Der er jo for Resten intet til Hinder for, at ogsaa efter indgaaet Ægteskab Ægtepagt kan oprettes. — Ligesom det er min Overbevisning, at Særeje vil skabe langt flere lykkelige Ægteskaber, end der nu er, saaledes tror jeg ogsaa, at Ægtepagt mellem Mand og Kvinde vil bidrage til at forhøje og bestyrke det gensidige Tillidsforhold.

Naar der indvendes, at den unge Pige ofte vil anse det for en Mistillid imod deres tilkommende Mænd at søge at faa slig Ægtepagt oprettet, saa bør det være den unge Piges Slægt magtpaaliggende at faa denne ordnet. Men jeg har den Tillid til de unge Mænd, hvis Retfærdighedsfølelse for hele Samfundets Vel mere og mere udvikles, at de selv vil faa Øjnene op for, hvilken Uretfærdighed der øves mod Kvinden, ved, at hun for Loven skal staa som hans under-